

Una màquina d'espavilar ocells de nit de Jordi Lara

Dissabte, 17 de març a les 10:30h

Una màquina d'espavilar ocells de nit (Edicions del 1984, 2008) és un recull de 8 narracions interrelacionades i autobiogràfiques que ens parlen de músics famosos o anònims relacionats amb la sardana. Hi apareixen els grans noms de la història de la cobla: Pep Ventura, Juli Garreta, Manel Saderra, Ricard Viladesau... Jordi Lara tracta el tema sardanístic sense complexos i defugint els tòpics.

El llibre és com un extens article d'opinió convertit en un treball amb profunditat i entreteniment a la vegada. Narració que avança i recula en el temps, combinant l'humor sorneguer amb la tendresa del record dels temps passats. No cal estar introduït en el món de la sardana per trobar-lo interessant.

Jordi Lara (Vic, 1968) és escriptor i cineasta. Va estudiar música (piano i tenora) i filologia catalana.

Ha promogut noves experiències artístiques a l'entorn de la cobla, la sardana i els esbarts, en un esforç de modernització de la seva imatge pública. En aquesta línia, ha estat guionista i assessor d'espectacles com la Gran Gala de la Tenora i la Cloenda de l'Any de la Tenora.

També ha compost música per a muntatges escènics i és autor d'un extens catàleg de reportatges i documentals de contingut cultural per a la televisió.

OBRES

Pux Orelluda (poemes, 1998), *L'inventor de sons* (contes, 2001), *Una boa paint un elefant* (2005), *Papallones i roelles* (2005), *Una màquina d'espavilar ocells de nit* (2008), *Mística conilla* (2016) i els textos teatrals *Napa* i *Tolon Tolon*.

ANY VILADESAU . Calonge, 1918-2018.

Ricard Viladesau i Caner va néixer el 18 de gener de 1918 al número 1 del carrer de l'Arpa, al barri de l'Illa, a Calonge. Era fill de Fermí Viladesau i Carmeta Caner. Tenia una germana, Marina, 6 anys més gran que ell.

Des de ben menut evidencià una gran vocació per la música. A l'edat de 5 anys va començar a introduir-se al món de la música de la mà de la seva germana, que cantava al cor parroquial i li ensenyava l'escala. Als 7 anys ell també entrà al cor parroquial. Va aprendre solfeig amb Josep Mercader, tenora amb Rafael Colom i violí amb Josep Gumà, tots ells mestres calongins.

Als 12 anys va ingressar a La Principal de Calonge tocant el flabiol. El 1932, amb 14 anys, entra a la Principal Calongina i comença a tocar la tenora al costat de seu mestre Rafael Colom. Posteriorment va formar part de les cobles Guíxols, Antiga Principal de La Bisbal, Principal de Palafrugell i As d'Anglès, fins que va fundar la Cobla-Orquestra Caravana (Torroella de Montgrí) el 1943 i on va anar guanyant certa fama. El 1950 s'incorpora a La Principal de la Bisbal, on hi va estar amb gran èxit durant vint anys.

Al 1970, Viladesau es retira del món de la cobla per entrar a l'Orquestra Simfònica Ciutat de Barcelona com a violí. És l'època d'una major dedicació a la docència amb les classes de tenora i tible que imparteix a la Casa de Cultura de Girona amb el suport i patrocini de la Diputació de Girona i, sobretot, es dedica a la composició.

En total va escriure 244 sardanes, moltes d'elles premiades, com *Niu d'amor*, *L'Empordanet* o *Costabravenca*, obligades, *Barcelona 92*, *El Carrilet*, *Sa Roncadora...* i diverses dedicades a Calonge, com *El Meu Poble*, *Esperit Calongí* o *La Vall de Calonge*. Va compondre moltíssimes havaneres i cançons marineres, i també música de ball amb temes tan coneguts com *Enamorado del Mar* i *El mar y tú*.

El gran músic català Pau Casals el va qualificar de **Príncep de la Tenora**. El 1990 va rebre la medalla al Mèrit Musical, que atorga l'obra del Ballet Popular. El 1991, la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i el 27 d'abril de 1997 va ser nomenat fill predilecte de Calonge.

